

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Aduersus excusationes eorum qui pusillo sunt animo ac dissidunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 3. *Aduersus excusationes eorum qui pusillo sunt animo, ac diffidunt*

SUPEREST ad aliorum excusationes respondere, qui in alio sunt extremo, diffidentia scilicet de diuina misericordia; siue id ex magna melancholia, pusillanimitate, & scrupulis proueniat; siue ex mala conscientia, quæ abstulit illis fiduciam: persuadens illis, se esse iam reprobos, sicut Esau, sibi que nec vocationem superesse, nec veniam peccatorum: præcipue si iam aliquoties eam impetrarunt, & tamen in eadem reciderunt, nec in bono cepto perseverarunt. Contra quos, etsi in precedentibus omnibus capitibus, & nominatim 3. & 11. allata fuerint multæ & efficacissimæ rationes, prophetiæ & parabola, quæ aperte satis proponunt, & ostendunt ingens desiderium Dei, vocandi & iustificandi omnes peccatores: volo & nunc alterius Sapientis testimonio eos convincere, qui ab ipso Deo inspiratus, cuius conditionem satis perspectam habebat, sic cum eo loquitur: *Miserere omnium quia omnia potes, & dissimilas peccata hominum propter penitentiam. Diligis enim omnia que sunt; & nihil odisti eorum, que fecisti: nec enim odians aliquid cessit iustis, aut fecisti. quomodo autem posset aliquid permanere, nisi tu voluisses: aut quod à te vocatum non esset, conseruaretur? parcis autem omnibus quoniam tua sunt Domine, qui amas animas.* O verba amore plenissima, verèq; efficacia ad quemuis etiã pusillanimè peccatorem consolandum; qui in eisdem aduertere potest infinitam DEI in suas creaturas bonitatem, eius amorem, sine odio; misericordiam, sine crudelitate; omnipotentiam, sine tyrannide; liberalitatè, sine penitentia; patientiã & longanimitatè, sine vlllo limite & mensura: Talia igitur habens pignora, cur nõ benè speres? & cur nõ exultes, cõfidens, te vnũ fore ex ijs, quorum nomina scripta sunt in libro vitæ: ideoq; à Deo vocandum, vt iustificeris & glorificeris sicut illi. Cedo itaq; pusillanimis peccator, si verè ita est, quemadmodum ipsamet veritas asserit: quod Deus misereatur omnium, eò quod omnia possit, & nullam faciens iacturam bonorum suorum possit eis remedium asserre: Cur nõ etiam tui miserebitur, eum ei non desit potentia ad te reparandum? Cum Deo abstuleris omnipotentiam ad subueniendum tuis miserijs; tunc etiam poteris auferre misericordiam & commiserationem earum. Aequè enim proprium est Dei esse misericordè, atque esse omnipotentem; & ipsa Ecclesia canit: *DEVS qui omnipotentiam tuam parcendo maxime & miserando manifestas, &c.*

QVOD si anxie adhuc times, te non perseveraturum in eo quod incipies; attède quid Sapiens ipse dixerit: *quomodo posset aliquid permanere, nisi tu voluisses: aut quo à te vocatũ non esset, conseruaretur* verè enim Domine, perseverantia nostra à tua pendet voluntate; & sanctitas nostra, nisi continuè eam vocatione tua conserues, permanere non poterit; sed quoniam es verus animarum, quas cõdidisti, amator, nõ statim vltionem sumes de peccatis eorum;

sed

a Sap. 11. 24.

sed iram tuā dissimulans expectabis, vt pœniteat: & tunc lubens eius remittes: quia opera sunt manuum tuarum; cupisq̄ue eas finem consequi, in quē sunt condita. Quis prudens domum aliquam ædificat in suam habitationē: quam sine vlla causā mox diruat? aut quis plantat vineam siue hortū in suā recreationem; quem sine causā, & pro libitu extirpet & comburat? & quisnam pulchrā aliquā picturā, aut personæ sibi charissimæ imaginē ad viuum depingi curat, quam statim sine vlla causā pro suo tantum libitu inficiat, & per terram trahat? si igitur harum rerum artifices, opera sua cupiūt permanere, & vsui esse in eum finem, in quem facta fuerunt: cur Dominus DEVS noster, b *cuius dona & vocatio* (vt ait Apostolus) *sunt sine pœnitentiā* non volet opera sua permanere & finem assequi, in quem fuerunt creata? anima tua domus est à Deo ædificata, vt in ea æternum habitaret: quia *delicia eius esse cum filiis hominū*. Est quoque vinea plantata à manu eius dextera, vt fructu eius sese oblectet; *imago* est & figura diuinitatis eius: quā ipse dilectissimam habet, ac plurimi facit. Quare ne timeas, Deum gratis & suo tantum libitu destructurum quod fecit, & odio habiturum opus manuum suarum: cum omnia ex amore, & sine vilo odio fecerit. Hic amor eum impulit, vt te crearet: idemq; nunc impellit ad te vocandū, gratiæq; vitā donandā; ac permouebit, vt etiā det perseverantiam ad coronā gloriā consequendam: *d* quia *qui cepit in vobis opus bonū, perficiet*. Quod opus cum non ceperit ob tua, sed ob Iesu Christi filij eius merita; propter eadē perficiet illud, si tu volueris. *e* *Qui filium suū* (vt ait Apostolus) *tibi dedit: quomodo non etiam cum illo omnia tibi donabit? quis accusabit aduersus electos Dei: nū Deus ipse, qui eos iustificat? quis est, qui eos condemnet? an Christus Iesus qui pro eis mortuus est, qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiā interpellat pro nobis?* si itaq; patrem habes ad eō liberalem, vt suum tibi det filium; & redemptorem ad eō profusum; vt totum suum sanguinē tibi tradat: *aduocatū* ad eō potentem, vt sit æqualis potentia cum supremo ipso iudice: quam habes huius defectiois causam & rationem, quasi ex numero sis reproborum? si ob tua peccata dignus es, quē Deus oderit ac repellat; per dilectum hunc eius *filium* ab eo diligeris; si tua ipsa peccata contra te vindictam clamant, *sanguis* eius filij clamat misericordiam: Et, si Deus vellet opus destruere quod condidit, interponet se, qui illud redemit; & vt filio suo gratificetur; & in eo, quod iurē petit, satisficiat: exhibebit seruo misericordiam: nisi ipse tibi deesse, & obicem ponere velis. Ideoque quod filius est promeritus remunerabit in seruo.

SED vterius adhuc fiduciam tuam progredi par est, quemadmodum diuina ipsa misericordia se vterius effundit: à qua sperare licebit, quod non solum peccata tua condonabit, sed etiā ad amicitiam & arctissimam necessitudinem admittet; quemadmodum Episcopo cuidam magno peccatori,

b Rō. 11. 29.

c Prou. 8. 31.

d Phil. 1. 6.

e Rō. 8. 32.

tori,

¶ *Apoc. 1. 19.*

tori, quem ad relinquenda peccata exhortabatur, dixit: *fanculare & penitentiam age: Ecce sio ad osium, & pulso: si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam, introibo ad illum, & cœnabo cum illo, & ille mecum.* O promissionem dignam Deo, pignusque certum ac securum perfectæ nostræ reconciliationis! Perpende itaque frater, qualis hæc sit promissio, quis eam faciat & cui: & cognosces quantam habeas causam & rationem, plenissimam tuorum peccatorum veniam, nouorumque donorum cœlestium augmentum sperandi. Cogita enim potentissimum aliquem Regem ex aula & palatio suo exeuntem, ad miserimi cuiusdam hominis calam peruenire, qui ob admissum læsæ Maiestatis crimem, crudele supplicium esset promeritus: inueniens verò oculis ianuam pulsât, vt sibi aperiatur: qua aperta ipse ingrediatur: sed videns hominem lacrymantem, suæque proditoris pœnitentem ac dolentem: mox illi crimem condonet, & in suam amicitiam admittat; addens, se in signum huius remissionis ac reconciliationis velle nocte illa apud ipsum hospitari, & statim iubeat mensam sterni, Regiæ suæ personæ accommodatam: Cui mox iubeat ipsum hospitem assidere, & ex eadem qua ipse parobside vesci cum quo amicam etiam familiaritatem & consuetudinē, atque si ipsi esset æqualis, ineat, spondeatque, se ipsū semper amicum habiturum ac familiarem, ac frequenter ad ipsum rediturum, & magnificè hospitalitatem recompensaturum. Si inquam Rex aliquis cum proditore suo subdito hæc faceret: quis nobilem illam & magnificam beneuolentiam, & necessitudinem non admiraretur? Quis non à tali Rege veniam speraret, si eum offendisse contigisset? & quis non in eius amicitiam, se insinuaret, & omni conantū ad eam venire contenderet; si is suam propensionem ostenderet, ad eam cum omnibus incundam? O Rex æternæ, quàm aptè tibi tribuitur, quodd de Rege hoc terreno est dictum! Tu Deus meus de cœlo ad terram nostram descendens, ad peccatoris domum accedis, lenibusque ac dulcissimis inspirationibus eius fores pulsas vt tibi aperiatur: qui si, tuam vocationem audiens, aperuerit; mox ad cor ipsius penetras: quem si flebilem, sui que peccati pœnitentem videas; mox culpam remittis, & ad arctissimam tecum amicitiam admittis, remanesque tanquã hospes in eius domo, tota tristis huius vitæ nocte: in cuius amoris signum vis cum illo cœnare, & vt ille tecum cœnet: vtroque eidem mensa assidente, atque si duo essetis valdè æquales amici. Ibi indulges ei, offerendo vitæ cibos delibãdos, quibus tu ipse vesceris, iucunda suauiaque; inis ibi colloquia, secreta tua illi communicando; ac polliceris, te semper illum amicum habiturum, ac frequenter inspirationibus tuis eum inuisurum, ditando illum semper cœlestibus donis. Quis igitur, ô Rex benignissimè, non rapiatur in admirationem, attendens quid erga peccatores facias? quis non

speret

speretate omnium suorum peccatorum veniam? & quis non resumat ani-
 mum, vt ad arctissimam tecum necessitudinem aspiret: qui omnes ad illam
 inuitas? nolo animum abijcere, etiam si magnus sim peccator; cum videam
 talem promissionem factam Episcopo non iusto, ac feruenti; sed superbo,
 hypocrita, arroganti, adeoque sui ipsius amore ebrio, vt se *g diuitem & locu-*
pletem reputaret, cum verè *miser eset & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus,*
 adeoque DEO horribilis, vt parum abesset, quin *nec frigidum, nec calidum ex*
ore suo euomeret. Ita nobis suadet deuotissimus S. Bernardus: Omnis, inquit,
 animal licet onerata vitijs, peccatis irretita, capta illecebris, exilio captiua,
 corpore carcerata, luto hærens, infixæ limo, confixæ curis, distenta negotijs,
 contracta timoribus, afflicta doloribus, erroribus vaga, sollicitudinibus an-
 xia, suspicionibus inquieta, & postremò aduena *h in terra inimicorum* (iuxta
 Prophetæ vocem) *comquinata cum mortuis, deputata cum descendenti- bus in in-*
ferno. Licet inquam sic damnata, & sic desperata, potest tamen in sese aduer-
 tere, non modò vnde respirare in spem veniæ, in spem misericordiæ queat:
 sed etiam vnde audeat aspirare ad nuptias verbi: cum DEO inire fœdus soci-
 tatis non trepidet: suaue amoris iugum cum Rege ducere Angelorum non
 vereatur. Qui denim non tute audeat apud eum, cuius se insignem cernit i-
 magine; illustrem similitudine nouit. Quid vereatur de maiestate, cui de ori-
 gine fiducia datur? tantum est vt curet naturæ ingenuitatem, vitæ honestate
 seruare imò cœlesti decus, quod sibi originaliter inest, dignis quibusdã stu-
 deat morum affectumque venustare & decorare coloribus. Hæc S. Bernar-
 dus. Ex quibus id colligo, quòd quamuis tuas aspiciens miseras, meritò de-
 beas te demittere; & quemadmodum filius prodigus magnâ Dei gratiam re-
 putare, quod te *h facias sicut vnum ex mercenarijs suis:* eò quòd dignus non sis,
 qui filius eius voceris: conijciens tamen oculos in cœlestis huius Patris mi-
 sericordiâ infinitam, licebit plurimùm illi confidere. Et quemadmodum idẽ
 S. dixit, *quatenus in bonis Domini, fiducia pedem porrexeris eatenus possidebis:* quẽ-
 admodum eidem filio prodigo euenit: qui quamuis decreuerat, a Patre suo
 petere, vt ipsum faceret sicut vnum ex mercenarijs suis: quando vidit, se a-
 dedò amanter ac benignè a parente excipi, non id petijt: confidens se ad pri-
 mam filij dignitatem admittendũ: sicut reuera fuit admissus; & admitteret
 Pater hic cœlestis quemcumque simili fiducia ad eius misericordiam acce-
 dentem, acceptantem eius vocationem; & quod ipse iusserit, exequentem.

ALIA pusillanimitatis ac diffidentie motiua solent habere peccatores,
 propter horrendas tentationes, quibus Dæmò volentes diuinam vocatio-
 nem sequi, & in bene cœptis perseverare, oppugnat: Sed quoniam de ijs om-
 nibus inferius specialis instituetur tractatio, ibi licebit videre, quam debi-
 le sit fundamentum, propter illas diffidere.

g. Apo. 3. 17

Serm. 34.
in Cant.

"

"

h Bar. 3. 10.

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"